



תת"ע 5065/03/16 - מדינת ישראל נגד יצחק יחזקאל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 5065-03-16 מדינת ישראל נ' יצחק יחזקאל
בפני כבוד השופטת שרית קריספין-אברהם

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יצחק יחזקאל

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 28.8.15, הודעת תשלום קנס בגין, אי ציות לחץ שסומן על גבי נתיב נסיעה (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 36(ד) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וביום 15.5.16, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העיד המתנדב סקא יוסף, עורך הדו"ח והוגש הדו"ח, שסומן ת/1.

מעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 28.8.15, בסמוך לשעה 09:35, נהג הנאשם במונית בתל אביב, בנתיב הימני ברחוב איבן גבירול, המסומן בחץ לפניה ימינה בלבד, מכיוון צפון לכיוון דרום ובהגיעו לצומת עם שדרות בן גוריון, נצפה על ידי עד התביעה, שנסע מאחוריו, כאשר הוא ממשיך בנסיעה ישר, בניגוד לחץ המסומן על גבי נתיב הנסיעה.

העד הורה לנאשם לעצור את הרכב, במרחק של כ-600 מטרים מהמקום ורשם מפיו את הדברים הבאים: "לא שמתי לב".

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, אך בהגיעו לצומת, הבחין כי יש רכב סגור בסמוך לאחר הפניה ימינה, מתחת לגשר העירייה וכיוון שהיה עם חצי רכב על הנתיב הימני וחצי רכב על הנתיב השני מימין, אותת שמאלה, השתלב בנתיב והמשיך בנסיעה ישר. לדבריו, העד עצר אותו במרחק של 4 צמתים ממקום העבירה ויחד אתו עצר מונית נוספת ושחרר

עמוד 1



את הנהג השני. לגרסת הנאשם, הוא אמר לעד "נניח שלא שמתי לב, מה קרה" והעד רשם רק שלא שם לב ולכן, סירב לחתום על הדו"ח.

בהמשך, לשאלות בית המשפט, השיב הנאשם כי נכון ששינה את מסלול הנסיעה שלו, אך עשה כן כיוון שהיו שני כלי רכב בנתיב הימני.

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמים ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. העד נסע אחרי רכב הנאשם, הבחין בו מבצע את העבירה וציין כי שמר על קשר עין רצוף עם הרכב עד לעצירתו. העד נחקר והשיב כי עצר את רכב הנאשם במרחק מה מן הצומת, כיוון שהנאשם לא נענה לכריזה לעצור את הרכב לפני כן.

2. עדותו של עד התביעה הייתה עניינית, בהירה, עקבית ולא נסתרה בחקירה נגדית.

3. גרסת הנאשם לא הייתה עקבית והתפתחה בהתאם לנסיבות ולצרכיו. במועד ההקראה, טען הנאשם כי נסע כאשר חצי רכב על הנתיב הימני וחציו על הנתיב השני מימין ואף כי הסביר בדיון ההוכחות כי התבקש לפרט טענותיו בקצרה, סבר כי חשוב יותר לומר כי העד רצה לתת לו דו"ח, במקום לומר כי היה רכב תקוע בנתיב הימני. בהמשך, טען הנאשם כי המשיך בנסיעה ישר, כי היה רכב תקוע לאחר הפניה ימינה ורק לאחר שנשאל מדוע לא פנה ימינה, עקף את הרכב והמשיך בנסיעה, שינה שוב גרסתו וטען כי לא פנה ימינה כי היו שני כלי רכב שהמתינו בפניה לפניו.

4. ברי כי טענה על שינוי מסלול נסיעה שלם בגלל שני כלי רכב, אינה סבירה לנהג מונית הנוסע ברחובות גוש דן ולכן, נוכח שינוי הגרסאות, לא אוכל ליתן אמון בגרסת הנאשם.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנני קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ז סיוון תשע"ו, 03 יולי 2016, במעמד הצדדים